

Това е новото основание, което Христосъ иска да тури — да знаемъ какъ да работимъ. Не се съмнявайте въ Господа. Нѣкои казватъ: Има ли Господъ? Оставете тази глупава мисль на една страна. Единственото най-силно доказателство за Бога, е: азъ съществувамъ, слѣдователно, и Богъ съществува. По-силно доказателство отъ това нѣма. Азъ мисля, слѣдователно и Богъ мисли: моята мисль подразбира мисльта на Бога; моето дѣйствие подразумѣва действието на Бога. Всѣки, който би мислилъ другояче, той нѣма логика, той не разбира основнитѣ правила на логиката. Азъ любя, значи Господъ люби. Богъ е свършено, велико същество, което движи и направлява всички хора. И когато нѣкой човѣкъ почне да се съмнява въ Бога, той вече се е усъмнилъ въ себе си и въ своя ближень. Не мислете, че ние ще го смутимъ съ това. Нему е много приятно, когато види, че не Го слушаме. Когато дяволътъ съгрѣшилъ, Господъ го турилъ на единъ огънь да го гори, докато призналъ че Той му е Господарь. Така и за този, който философствува много на земята, Господъ казва: „Я ми донесете този човѣкъ и го турете на огъня“, и като почне да го нагорещява, ще го пита: „Какви сили действуватъ върху тебе? — Мъча се. — Не, разсъждавай, какви сж причинитѣ, дѣ ти е умътъ? — Ами това е адъ — Защо е адъ, кои сж причинитѣ на това нѣщо?“ Адътъ е едно мѣсто, дѣто Господъ учи хората да разсъждаватъ. Нѣкои питатъ: Ами кждѣ е ада, земята е тринайсетата сфера. Ще ни тури Господъ на този огънь и, ако сме добри, ще излѣземъ изъ този адъ, безъ да ни изгори огънятъ, както сж